

tror, det er rigtigt, og jeg haaber og venter, at der meget snart skal komme en Indstilling derom fra Sundhedsstyrelsen. Det staar for mig saaledes, at det er nødvendigt, at der bliver indført visse kontrolerende Regler overfor Sindssygeanstalterne. Der maa paa en eller anden Maade være noget forkert dér, maaske Driften er uheldig og Administrationsforholdene ikke saa gode, som de burde være. Jeg er ikke i Tvivl om, at naar vi undersøger Forholdene i Forbindelse med Sindssygeanstaltens Ledere, vil man naa til et godt Resultat. Jeg maa samtidig ligeledes henvise det ærede Medlem Hr. Mortensen til at vente, til vi faar denne Betænkning; det vil neppe være længe. Spørgsmaalet om Plejernes Arbejdstid vil nemlig ogsaa blive taget op dér.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup var inde paa Spørgsmaalet om Biograferne. Det ærede Medlem spurgte, om det var rigtigt, som han havde hørt, at jeg havde standset Politimestrenes Uddeling af Biografteaterbevillinger — for Resten mente det ærede Medlem, at det var fuldstændig rigtigt. Det er noget, man vil have set i en hel Del Aviser, at den nuværende Justitsminister skulde have standset Uddelingen af Biografteaterbevillinger, der stod oven i Købet nogle Steder: selvfølgelig for at uddele dem til sine politiske Meningsfæller. Det er rigtigt, at Uddelingen af Biografteaterbevillinger er blevet standset, dog ikke af mig, men af min ærede Forgænger, det ærede Medlem Hr. Zahle. Men jeg er fuldstændig enig med ham i, at det er rigtigt, at Uddelingen bør standses, og at Sagen bliver taget op til almindelig Undersøgelse. En saadan Undersøgelse foregaar for Tiden i Ministeriet og er foregaaet nu gennem nogle Maaneder, og jeg haaber, at vi i Løbet af kort Tid vil naa et Resultat. Naar det nu her — som det undertiden sker — er blevet sagt i Aviserne, at jeg havde standset Politimestrene i at uddele disse Bevillinger, da jeg agtede at uddele dem til mine politiske Meningsfæller, saa har jeg nu vist, at det umuligt kan forholde sig saaledes, for det var jo slet ikke mig, der havde standset denne Uddeling. Det er noget lignende, som naar man undertiden ser i Aviserne, at den nuværende Justitsminister har bevæbnet Politiet med Revolvere, og nu skal de anvendes kraftigt. Forholdet er det, at jeg har sagt aabenlyst, at baade Kommunalpolitiet og Statspolitiet har Ret til at have Revolvere, men det er ikke mere, end min ærede Forgænger ogsaa har sagt til Statspolitiet; da kom det blot ikke frem, men

nu kommer det frem, og saa siger man, at det er frygteligt, hvad den nuværende Justitsminister gør.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup spurgte, om jeg ikke vilde have min Opmærksomhed henvendt paa, at Dommerne kunde faa lidt mere at bestille, saa at nogle Embeder kunde blive nedlagt, for der var ikke tilstrækkeligt for dem at bestille. Jeg er enig med det ærede Medlem, og jeg tror ogsaa, at Dommerne er enige med os. Jeg kan derfor ogsaa sige, at der i Morgen — jeg antager, det bliver i Morgen — vil blive fremsat et Lovforslag, som gaar ud paa at sammenlægge Embeder, hvor der baade er en Kriminaldommer og en Civildommer, idet der foretages en Ændring i Retsplejeloven. Fordi der er 40 000 Mennesker i en Retskreds, er det ikke altid nødvendent, at der skal være to Dommere, saaledes som det nu bestemmes i Loven. Det foreslaas, at det skal overlades Ministeriet ved kongelig Resolution at bestemme, om der skal være to Dommere, saaledes at Hovedregelen altsaa bliver, at der skal være een, og kun, hvor særlige Forhold kræver det, bliver der to. Et saadant Lovforslag kommer altsaa allerede i Morgen. Men saa vil jeg ogsaa haabe, at det ærede Medlem Hr. Hækkerup, naar det Parti, han tilhører, en Gang igen kommer til Magten eller i alt Fald faar den reelle Magt, saa ogsaa vil sørge for, at der saa ikke atter bliver oprettet en Mængde nye Embeder igen. Thi det er ikke morsomt for den Regering, som kommer bagefter, at skulle afskaffe saadanne Embeder igen. Jeg skal imidlertid bestræbe mig for det, for jeg tror, det er nødvendigt.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen spurgte mig, om jeg ikke vilde besvare en Forespørgsel, som var blevet stillet af et Udvalg i Folketinget 26. April 1919 om, hvem der var blevet idømt Klausulbøder, og hvor Pengene var blevet af. Jeg har undersøgt Spørgsmaalet, men jeg kan ikke se, at Materialet til Besvarelse heraf er blevet samlet. Det ærede Medlem har jo nu ventet længe paa disse Oplysninger hos en Regering, som han havde stor Indflydelse paa, men ikke des mindre lover jeg, at hvis et Udvalg igen stiller det samme Spørgsmaal til mig, skal jeg se, om jeg kan samle Materialet, og det skal saa blive fremlagt for Rigsdagen. Jeg kan imidlertid ikke se, hvad Nytte det skulde være til, da vi nu er ude over den Situation. Jeg ser af Statsregnskabet, at en hel Del af Bøderne er gaaet ind i Statskassen. For 1917—18 var der kalkuleret en Indtægt paa 235 000 Kr. for Bøder, men det